Les llàgrimes de Bustos pel seu primer gol: «Feia temps que l'esperava»

El davanter esclata d'emoció després de posar fi a la llarga sequera i estrenar-se a la Lliga

Nahuel Bustos a punt de fer el 3-0 ahir a Montilivi amb aquest xut entre el primer pal i el porter Caro.

Les llàgrimes de Nahuel Bustos després de fer el 3-0 ahir contra el Ponferradina parlaven soles. Han estat molts dies d'arribar a casa moix i decebut de veure com les coses no li sortien bé. Molts partits on no era capaç d'ensenyar absolutament res del que sabia fer i que havia cridat l'atenció del Manchester City i d'altres grans clubs europeus. Moltes setmanes de menjar banqueta i de treure la frustració en els pocs minuts de què disposava, com per exemple a Tenerife, on va ser expulsat. Fins i tot Francisco, preguntat per la situació de l'argentí, havia reconegut en alguna conferència de premsa que, com a exdavanter, entenia «l'ànsia i desig» de marcar per treure's un pes de sobre. Tot plegat havia desembocat amb Bustos angoixat de dalt a baix i amb un paper testimonial cada cop que li tocava jugar. Finalment, però, ahir Bustos es va alliberar i va aconseguir marcar el seu primer gol a la Lliga amb la samarreta del Girona. Un gol d'allò més celebrat per tots els companys, testimonis de primera mà del seu patiment de tots aquests mesos. La cursa de camp a camp de Juan Carlos per afegir-se al piló de celebració en va ser la prova més evident.

L'etapa de Bustos al Girona va començar amb bon peu. En el debut va fer l'assistència del gol a Monchu contra l'Oviedo (1-0). A partir d'aquí, l'argentí es va desfer. Que si fa molt que no competeix, que si s'ha d'adaptar al futbol europeu, que si ha passat el coronavirus, que si ha de conèixer els mecanismes de l'equip... Quan no era un all era una ceba i Bustos no trobava el lloc a l'equip. Quan era titular no l'enflairava i quan entrava de refresc, no aportava. Sí que va ser el protagonista de la primera eliminatòria de la Copa del Rei, on va marcar els dos gols del triomf a Segòvia contra la Gimnàstica (0-2) de Tercera Divisió. Va ser un miratge. A la Lliga continuava veient-les quadrades.

Ha calgut esperar al 21è partit (només 7 de titular) perquè Bustos veiés porteria a la Lliga. Va ser una diana nascuda d'un retall de qualitat a Castellano i finalitzada amb una definició menys virtuosa, però efectiva. Les llàgrimes el delataven. «Estic molt content pel meu primer gol. L'esperàvem des de feia temps», se sincerava, ben refet, al final del partit. Bustos també explicava que els companys l'havien «ajudat» molt i que veu l'equip en bona dinàmica i «en cursa» en aquest tram final de temporada. «Em sento bé i treballo per arribar al meu màxim nivell», deia també recordant que encara s'ha de veure el millor Bustos.

L'argentí, de 22 anys, aterrava a Montilivi amb l'aval d'haver marcat 10 gols en 21 partits la temporada anterior amb Talleres de Córdoba i l'etiqueta de ser un jugador cridat a marcar diferències. El City Group havia pagat cap

a 6 milions d'euros pel 65% dels seus drets amb la condició que la primera estació de Bustos a Europa fos Girona. Amb deu jornades per endavant, qui sap si el gol d'ahir permet veure un Bustos diferent que permeti Francisco Rodríguez tenir una alternativa més a la parcel·la ofensiva de l'equip.

Font del document:
https://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2021/04/04/llagrimes-bustos-pel-gol-feia/1097986.html?utm_source=rss